

Trolo.

I Glarhöjden, Värmland, finns trolo.
en gammal gumma, fru Höderlind, vars
man var Rådshövding, hade ofta
satt Glarhöjdstroloken och varit också
berättad att de brukade gå på markna-
der, för där hade hon själs hänt igen
dem.

Den gamla troloken brukade vid jul-
tiden komma och låna kopparkittlar
att bygga julstolpe av Paul Lillson i
Värmland. Ofta kom in i köket och
fick kittlarna där.

Paul Lillsons fru berättade att gång
troloken dör i berget. Hon ville lite
spjunga berget och se vad det
var inuti, men fick inte förägaren
som inte kunde gå hennes spjögister.

ACC. N.R. M. 9465:21.

7 Artoreskebogen, Lommarp, bodde hallet
Scharbma (vid Lovisedal). Hur detta
slaviska namn kunnat uppträda på
hallet, både meddelaren ingen aning
om. Troligtvis har det skett genom
pegoböcker.

Bländ lände, det att bävlingehol-
len bytte ut befolkningens barn
mot sina egna. Dessa hollningar var
i regel bländ och sanna med alltför
florurunden och oför mindre ve-
sanda.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9465:22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ölvarsson.

Pojkarna i skolan sprunget efter en äldre kvinna som de tyckte illa om och skrek:

"Till i röven
på Jumpy - Palla."

Truen Andersson.

Truen Andersson var en kvinna som av missstyck skrevs som karl i mantalslängderna. På grund av detta hade hon — rösfäst långt inmen någon annan kvinna och var förmodligen den första av sitt kön som rösfäste.

Skatt.

ACC. NR M. 9465: 23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid ett stens i Sommars ("Reddale-
rön") sägs en kopparkist med en
stor skatt vara nedgrävd.
En person grävde en gång fram den, men
när han fått upp den på marken
såg han att hela Sommars by
brann. I förskräckelsen tappade
han kisten. Den förrann och
han såg den aldrig mer.

2. Han kan väl
mycket i förskräc-
kelsen.

Snabaksten

(Snabe = fuktig skogsmark, kette = katta)
Snabaksten hörde till i Lövlinge i en
skogsdunge. Folk vågade sig förbi
den, men en jätteskraka kallades
källa till där. Förmodligen var det
fula duligt meddelaren.

"Skosög"

För gick hästarna lösa omkring i skogen
na vinterid och lionärde sig av vad de
kunde finna. Helst sökte de skydd bland
lössen. När man föledde fram kom
de på ettid fram några av dem för att
ligga av de späda skotten.

Offra sökte de sig fram till gårdarna
och ville ha lårer och kunde vara
nog så besvärliga. För att slippen
dem skrände man dem med stora
skramlar, s. k. "hossaskärar".

Demna hästar var höckvätt liten och
luggig.

Skolbarnen lekte ofta "la fatt skos-
ög". Demna lek var ungefär som
långsch.

n (Ring-
ett
ring-
vad de-
varade
konv
one.

"Phosög"

För gick hästarna lösa omkring i skogen
na vintertid och lionärde sig av vad de
kunde finna. Helst sökte de skydd bland
lånna stån. När man följde träd kom
de på ett tid fram nägra av dem för att
ligga av de späda phosögen.

Offra sökte de sig fram till gårdarna
och ville ha havre och kunde vara
nog så besvärliga. För att plippen
dem skrämde man dem med stora
skrämlor, s. k. "hossaskärva"

Demna hästas var tjockväxt liten och
luggig.

Skolbarnen lekte ofta "la fast phos-
ög" Demna lek var ungefär som
långsk.

Snapphanan.

Vid kalkbrutet i Vinstörs socken (Ring-
slätt) hade snapphanorna ett
"le" nära Gärike by med en ring-
blocka som stod i förbindelse med de-
ras grottor och blev på så sätt varnade
vid fara. Grottorna finnas ännu kvar
och kallas än Snapphanagrottor.